

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

Rada

DECYZJA RADY

z dnia 12 lutego 2007 r.

ustanawiająca na lata 2007–2013, jako część ogólnego programu w sprawie bezpieczeństwa i ochrony wolności, szczegółowy program „Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami terroryzmu i innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa”

(2007/124/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 203,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami terroryzmu i innym rodzajom ryzyka dla bezpieczeństwa stanowią zasadnicze aspekty ochrony ludzi i infrastruktury krytycznej w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (2) Zmieniony plan działania UE na rzecz zwalczania terroryzmu przyjęty przez Radę Europejską podczas posiedzenia w dniach 17–18 czerwca 2004 r. określił jako zagadnienia priorytetowe, między innymi, zapobieganie atakom terrorystycznym i zarządzanie ich skutkami oraz ochronę infrastruktury krytycznej.

(3) Dnia 2 grudnia 2004 r. Rada przyjęła zmieniony Program Solidarności Unii Europejskiej na temat skutków zagrożeń i ataków terrorystycznych, podkreślając znaczenie oceny ryzyka i zagrożenia, ochrony infrastruktury krytycznej, mechanizmów wykrywania i identyfikacji zagrożeń terrorystycznych, oraz politycznej i operacyjnej gotowości i zdolności w zakresie zarządzania skutkami.

(4) Na posiedzeniu w grudniu 2005 r. Rada zdecydowała, że Europejski program ochrony infrastruktury krytycznej (EPOIK) będzie się opierał na podejściu obejmującym wszystkie zagrożenia, przy czym za priorytet uznaje się przeciwdziałanie zagrożeniom wynikającym z terroryzmu. Nowa strategia w dziedzinie walki z terroryzmem, która zawiera cztery wątki: zapobieganie, ochronę, ściganie i reagowanie, również została przyjęta na posiedzeniu Rady Europejskiej w grudniu 2005 r.

(5) Mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności, ustanowiony decyzją Rady 2001/792/WE, Euratom ⁽²⁾ z dnia 23 października 2001 r., obejmuje natychmiastową reakcję na wszelkie poważne sytuacje krytyczne, ale nie został on zaprojektowany specjalnie w celu zapobiegania aktom terrorystycznym, gotowości i zarządzania skutkami takich aktów.

(6) Program haski ⁽³⁾ przyjęty przez Radę Europejską w listopadzie 2004 r. wzywa do opracowania zintegrowanego i skoordynowanego zarządzania kryzysami na terytorium UE o skutkach transgranicznych.

⁽¹⁾ Opinia dostarczona dnia 15 grudnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 297 z 15.11.2001, str. 7.

⁽³⁾ Dz.U. C 53 z 3.3.2005, str. 1.

- (7) W granicach swojej kompetencji Wspólnota ma udział w podejmowaniu koniecznych środków w celu powstrzymania terrorystów przed atakami na wartości demokracji, państwa prawnego, otwartego społeczeństwa i wolności naszych obywateli i społeczeństw, oraz w celu ograniczenia, na ile to możliwe, skutków ewentualnych ataków.
- (8) Ze względu na skuteczność, wydajność i przejrzystość szczególne działania dotyczące zapobiegania, gotowości i zarządzania skutkami terroryzmu powinny zostać usprawnione i finansowane w ramach jednego programu.
- (9) Biorąc pod uwagę zagadnienia pewności i spójności prawnej oraz komplementarności z innymi programami finansowymi, należy zdefiniować pojęcia „zapobieganie i gotowość”, „zarządzanie skutkami” oraz „infrastruktura krytyczna”.
- (10) Główna odpowiedzialność za ochronę infrastruktury krytycznej spoczywa na państwach członkowskich, właścicielach, operatorach i użytkownikach (użytkowników definiuje się jako organizacje eksploatujące i wykorzystujące infrastrukturę do celów gospodarczych i do celów świadczenia usług). Władze państw członkowskich zapewnią przywództwo i koordynację w opracowywaniu i wdrażaniu spójnego podejścia krajowego do ochrony infrastruktury krytycznej w obszarach ich jurysdykcji, z uwzględnieniem istniejących kompetencji wspólnotowych. Odpowiedzialność za przeprowadzanie ocen ryzyka i zagrożenia spoczywa zatem głównie na państwach członkowskich.
- (11) Działania Komisji, w stosownych przypadkach wraz z projektami międzynarodowymi, mają istotne znaczenie dla osiągnięcia zintegrowanego i skoordynowanego podejścia WE. Ponadto użyteczne i właściwe jest wspieranie projektów realizowanych w państwach członkowskich, o ile mogą one dostarczyć przydatnego doświadczenia i wiedzy w kontekście dalszych działań na szczeblu wspólnotowym, w szczególności ocen ryzyka i zagrożenia. W tym względzie właściwe jest przyjęcie podejścia obejmującego wszystkie rodzaje ryzyka, przy jednoczesnym uznaniu zagrożenia terroryzmem za priorytet.
- (12) Właściwe jest również przewidzenie udziału krajów trzecich oraz organizacji międzynarodowych w projektach ponadnarodowych.
- (13) Trzeba także zapewnić komplementarność z innymi programami wspólnotowymi i unijnymi, takimi jak Fundusz Solidarności Unii Europejskiej, instrument finansowy ochrony ludności, mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności, szósty program ramowy w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i działań demonstracyjnych oraz fundusze strukturalne.
- (14) Z uwagi na fakt, że cele tego programu nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiar lub skutki tej inicjatywy możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (15) Wydatki na realizację programu powinny być zgodne z pułapem w ramach działu 3 ram finansowych. Definicję programu należy sporządzić w sposób elastyczny, umożliwiając ostateczne korekty w ramach wszelkich przewidywanych działań, co pozwoli reagować na nowe potrzeby pojawiające się w okresie 2007–2013. Decyzja powinna zatem ograniczać się do ogólnej definicji przewidzianych działań i odpowiadających im ustaleń administracyjnych i finansowych.
- (16) Należy również przedsięwziąć właściwe środki, aby zapobiec nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, a także podjąć konieczne działania w celu windykacji utraconych, niesłusznie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych środków, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot⁽¹⁾, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję⁽²⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽³⁾.
- (17) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽⁴⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽⁵⁾, które zabezpieczają interesy finansowe Wspólnoty, stosuje się z uwzględnieniem zasad prostoty i spójności w wyborze instrumentów budżetowych, ograniczenia liczby przypadków, w których Komisja jest bezpośrednio odpowiedzialna za ich wdrożenie i zarządzanie nimi, a także wymaganego stopnia proporcjonalności między kwotą zasobów a obciążeniem administracyjnym związanym z ich wykorzystaniem.
- (18) Środki konieczne do wprowadzenia w życie niniejszej decyzji należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁶⁾, z uwzględnieniem różnic między środkami podlegającymi procedurze komitetu zarządzającego a środkami podlegającymi procedurze komitetu doradczego, przy czym, w pewnych przypadkach, procedura komitetu doradczego jest właściwsza ze względu na większą skuteczność.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1248/2006 (Dz.U. L 227 z 19.8.2006, str. 3).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

- (19) Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską i Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej nie przewidują uprawnień do przyjęcia niniejszej decyzji innych niż te zawarte odpowiednio w art. 308 i 203,
- (20) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał opinię ⁽¹⁾.
- (21) W celu zapewnienia skutecznego i terminowego wykonania programu niniejsza decyzja ma zastosowanie oddnia 1 stycznia 2007 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przedmiot

- Niniejsza decyzja ustanawia program szczegółowy „Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami terroryzmu i innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa na lata 2007–2013”, zwany dalej „programem”, aby przyczynić się do wsparcia wysiłków państw członkowskich mających na celu zapobieganie, przygotowanie i ochronę ludzi i infrastruktury krytycznej przed ryzykiem związanym z atakami terrorystycznymi i innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa, jako część programu ogólnego „Bezpieczeństwo i ochrona wolności”.
- Program obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.
- Niniejsza decyzja nie ma zastosowania do kwestii objętych zakresem instrumentu finansowego ochrony ludności.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- „zapobieganie i gotowość” odnosi się do środków mających na celu zapobieganie ryzyku związanemu z terroryzmem i innym rodzajom ryzyka dla bezpieczeństwa lub środków mających na celu redukcję takich rodzajów ryzyka;
- „zarządzanie skutkami” odnosi się do koordynacji środków podejmowanych w celu zareagowania na skutki wydarzenia związanego z bezpieczeństwem i zmniejszenie ich oddziaływania, w szczególności skutki wynikłe z ataków terrorystycznych, w celu zapewnienia należytej koordynacji działań związanych z zarządzaniem kryzysowym i bezpieczeństwem.
- „infrastruktura krytyczna” obejmuje w szczególności te zasoby rzeczowe, usługi, urządzenia informatyczne, sieci i aktywa infrastrukturalne, których zakłócenie lub zniszczenie miałyby znaczący wpływ na najważniejsze funkcje społeczne, w tym łańcuch dostaw, zdrowie, bezpieczeństwo, ochronę, pomyślność gospodarczą lub społeczną obywateli lub funkcjonowanie Wspólnoty lub należących do niej państw członkowskich.

Artykuł 3

Cele ogólne

1. Niniejszy program przyczynia się do wspierania starań państw członkowskich mających na celu zapobieganie atakom terrorystycznym i innym wydarzeniom związanym z bezpieczeństwem, przygotowanie się na takie ataki i wydarzenia oraz ochronę ludzi i infrastruktury krytycznej przed atakami terrorystycznymi i innymi wydarzeniami związanymi z bezpieczeństwem.

2. Niniejszy program ma przyczynić się do zapewnienia ochrony w takich obszarach, jak zarządzanie kryzysowe, środowisko, zdrowie publiczne, transport, badania i rozwój technologiczny oraz spójność gospodarcza i społeczna, w dziedzinie terroryzmu i innych rodzajów ryzyka bezpieczeństwa w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Artykuł 4

Cele szczegółowe

1. W ramach celów ogólnych i pod warunkiem że nie są one objęte innymi instrumentami finansowymi, program stymuluje, promuje i rozwija środki zapobiegania, gotowości i zarządzania skutkami oparte, między innymi, na wszechstronnych ocenach zagrożenia i ryzyka, z zastrzeżeniem nadzoru państw członkowskich i z należyтым uwzględnieniem istniejących kompetencji wspólnotowych w tej kwestii, oraz mając na celu zapobieganie lub redukcję ryzyka związanego z terroryzmem i innych rodzajów ryzyka dla bezpieczeństwa.

2. W odniesieniu do zapobiegania ryzyku związanemu z terroryzmem i innym rodzajom ryzyka dla bezpieczeństwa oraz do gotowości na takie rodzaje ryzyka, niniejszy program ma na celu ochronę ludności i infrastruktury krytycznej, w szczególności poprzez:

- stymulowanie, promowanie i wspieranie ocen ryzyka dotyczących infrastruktury krytycznej w celu modernizacji systemów bezpieczeństwa;
- stymulowanie, promowanie i wspieranie opracowywania metodologii ochrony infrastruktury krytycznej, w szczególności metodologii w zakresie oceny ryzyka;
- promowanie i wspieranie korzystania z tych samych środków operacyjnych mających na celu poprawę bezpieczeństwa w zakresie transgranicznych łańcuchów dostaw, pod warunkiem że zasady konkurencji na rynku wewnętrznym nie zostaną zakłócone;
- promowanie i wspieranie rozwoju standardów bezpieczeństwa oraz wymiany *know-how* i doświadczeń w zakresie ochrony ludności i infrastruktury krytycznej;
- promowanie i wspieranie koordynacji i współpracy na skalę wspólnotową w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 17.3.2006, str. 63.

3. W odniesieniu do zarządzania skutkami program ma na celu:

- a) stymulowanie, promowanie i wspieranie wymiany *know-how* i doświadczeń w celu ustanowienia najlepszych praktyk, mając na uwadze skoordynowanie środków reagowania i współpracę między różnymi uczestnikami działań związanych z zarządzaniem kryzysowym i bezpieczeństwem;
- b) promowanie wspólnych ćwiczeń i praktycznych scenariuszy obejmujących komponenty dotyczące ochrony i bezpieczeństwa w celu zwiększenia koordynacji i współpracy między stosownymi uczestnikami na szczeblu europejskim.

Artykuł 5

Działania kwalifikowalne

1. Z myślą o realizacji celów ogólnych i szczegółowych określonych w art. 3 i 4, program zapewnia, na warunkach określonych w rocznym programie pracy, wsparcie finansowe dla następujących rodzajów działań:

- a) projekty o wymiarze europejskim zainicjowane i zarządzane przez Komisję;
- b) projekty ponadnarodowe, w których muszą uczestniczyć partnerzy z co najmniej dwóch państw członkowskich lub co najmniej jednego państwa członkowskiego i jednego innego państwa, którym może być państwo przystępujące lub kandydujące;
- c) projekty krajowe w państwach członkowskich, które:
 - (i) przygotowują projekty ponadnarodowe lub działania wspólnotowe („środki przygotowawcze”);
 - (ii) uzupełniają projekty ponadnarodowe lub działania wspólnotowe („środki uzupełniające”);
 - (iii) przyczyniają się do rozwoju innowacyjnych metod lub technologii, których wyniki można wykorzystać w działaniach na poziomie wspólnotowym, lub rozwijają takie metody lub technologie w celu przekazania ich innym państwom członkowskim lub innemu krajowi przystępującemu lub kandydującemu.

2. Wsparcia finansowego można w szczególności udzielić na:

- a) działania w zakresie współpracy i koordynacji operacyjnej (wzmacnianie sieci współpracy, wzajemnego zaufania i zrozumienia, opracowywanie planów awaryjnych, wymiana i rozpowszechnianie informacji, doświadczeń i najlepszych praktyk);
- b) działania w zakresie analizy, monitorowania, oceny i audytu;
- c) rozwój i transfer technologii i metodologii, w szczególności w zakresie wymiany informacji i interoperacyjności;
- d) szkolenia, wymianę pracowników i ekspertów; oraz

- e) działania związane z podnoszeniem świadomości i rozpowszechnianiem informacji.

Artykuł 6

Dostęp do programu

1. Dostęp do niniejszego programu otwarty jest dla organów i organizacji posiadających osobowość prawną z siedzibą w państwach członkowskich. Organy i organizacje nastawione na osiągnięcie zysku będą miały dostęp do dotacji wyłącznie w powiązaniu z organizacjami nienastawionymi na osiągnięcie zysku lub organizacjami państwowymi. Organizacje pozarządowe mogą ubiegać się o finansowanie projektów, o których mowa w art. 5 ust. 2, pod warunkiem że zapewnią wystarczający poziom poufności.

2. Kraje trzecie i organizacje międzynarodowe mogą uczestniczyć w projektach ponadnarodowych w charakterze partnerów, nie mogą jednak przedkładać projektów.

Artykuł 7

Rodzaje wsparcia

1. Wspólnotowe wsparcie finansowe może przyjąć następujące formy prawne:

- a) dotacje;
- b) zamówienia publiczne.

2. Dotacje wspólnotowe są przyznawane w następstwie zaproszeń do składania wniosków, poza należycie uzasadnionymi, wyjątkowymi, nagłymi przypadkami lub przypadkiem gdy cechy szczególne beneficjenta nie pozostawiają innego wyboru w odniesieniu do danego działania, i przekazywane są za pomocą dotacji operacyjnych i dotacji na działania.

Roczny program prac określi minimalną stawkę rocznych wydatków przeznaczonych na dotacje. Ta minimalna stawka wynosi co najmniej 65 %.

Maksymalna stawka współfinansowania kosztów projektów zostanie określona w rocznym programie prac.

3. Przewiduje się wydatki na środki towarzyszące w drodze zamówień publicznych, w tym przypadku zakup usług i towarów jest pokrywany z funduszy wspólnotowych. Obejmuje to między innymi wydatki na informowanie i komunikację, przygotowanie, wdrażanie, monitorowanie, kontrolę oraz ocenę projektów, polityki, programów i prawodawstwa.

Artykuł 8

Środki wykonawcze

1. Komisja udziela wspólnotowego wsparcia finansowego zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1605/2002, zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”.

2. W celu realizacji programu Komisja, w ramach celów ogólnych wymienionych w art. 3, przyjmuje do końca września roczny program prac określający jego cele szczegółowe, priorytety tematyczne, opis środków towarzyszących

przewidzianych w art. 7 ust. 3 i, w razie konieczności, wykaz innych działań.

Roczny program prac na rok 2007 zostaje przyjęty trzy miesiące po tym, jak niniejsza decyzja stanie się skuteczna.

3. Roczny program prac przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 9 ust. 3.

4. Procedury oceny i przyznawania dotacji na działania uwzględniają między innymi następujące kryteria:

- a) zgodność z rocznym programem prac, celami ogólnymi określonymi w art. 3 i środkami podjętymi w różnych dziedzinach określonych w art. 4 i 5;
- b) jakość proponowanego działania pod względem jego koncepcji, organizacji, sposobu przedstawienia i oczekiwanych wyników;
- c) wysokość kwoty finansowania wspólnotowego przedstawiona we wniosku i jej adekwatność do oczekiwanych wyników;
- d) wpływ oczekiwanych wyników na cele ogólne określone w art. 3 i na środki podejmowane w różnych dziedzinach określonych w art. 4 i 5.

5. Decyzje dotyczące działań przedłożonych w na podstawie art. 5 ust. 1 lit. a) przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 9 ust. 3. Decyzje dotyczące działań przedłożonych na podstawie art. 5 ust. 1 lit. b) i c) przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 9 ust. 2.

Decyzje w sprawie wniosków o dotacje z udziałem organów lub organizacji nastawionych na osiąganie zysku przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 9 ust. 3.

Artykuł 9

Komitet

1. Komisja wspierana jest przez komitet (zwany dalej „komitetem”).
2. W przypadku gdy dokonuje się odwołania do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE.
3. W przypadku gdy dokonuje się odwołania do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres, o którym mowa w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE, ustala się na 3 miesiące.

4. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 10

Komplementarność

1. Dążyć się będzie do synergii, spójności i komplementarności z innymi instrumentami unijnymi i wspólnotowymi, między innymi z programami szczególnymi „Zapobieganie i zwalczanie przestępczości” i „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych”, szóstym programem ramowym w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i działań demonstracyjnych, Funduszem Solidarności Unii Europejskiej oraz instrumentem finansowym ochrony ludności.

2. Program może mieć wspólne zasoby z innymi instrumentami unijnymi i wspólnotowymi, w szczególności z programem „Zapobieganie i zwalczanie przestępczości”, w celu realizacji działań spełniających cele zarówno programu, jak i innych instrumentów unijnych/wspólnotowych.

3. Działania finansowane na mocy niniejszej decyzji nie są jednocześnie finansowane w tym samym celu z innych unijnych/wspólnotowych instrumentów finansowych. Zapewnia się, że beneficjenci programu dostarczają Komisji informacje na temat finansowania otrzymanego z budżetu ogólnego Unii Europejskiej oraz z innych źródeł, a także na temat bieżących wniosków o finansowanie.

Artykuł 11

Zasoby budżetowe

Zasoby budżetowe przydzielone na działania przewidziane w niniejszym programie zapisuje się w rocznych środkach budżetu ogólnego Unii Europejskiej. Dostępne roczne środki zatwierdza władza budżetowa w granicach wyznaczonych przez ramy finansowe.

Artykuł 12

Nadzór

1. Komisja zapewnia, że beneficjent przedkłada sprawozdania techniczne i finansowe na temat postępu prac dla każdego działania finansowanego w ramach programu oraz że sprawozdanie końcowe zostaje przedstawione w terminie trzech miesięcy od zakończenia działania. Komisja określa formę i strukturę sprawozdań.

2. Komisja zapewnia, że kontrakty i umowy zawierane w ramach realizacji programu przewidują w szczególności nadzór i kontrolę finansową przeprowadzaną przez Komisję (lub przez jej upoważnionego przedstawiciela), w razie konieczności za pomocą kontroli na miejscu, w tym kontroli wyrywkowych i audytów prowadzonych przez Trybunał Obrachunkowy.

3. Komisja zapewnia, że przez okres pięciu lat od daty dokonania ostatniej płatności w związku z jakimkolwiek działaniem beneficjent korzystający ze wspólnotowego wsparcia finansowego zachowuje do dyspozycji Komisji wszelkie dokumenty poświadczające wydatki związane z tym działaniem.

4. Na podstawie wyników sprawozdań i kontroli wyrywkowych, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja zapewnia w razie konieczności korektę pierwotnie zatwierdzonej wysokości

wsparcia finansowego lub warunków jego przydziału oraz harmonogramu płatności.

5. Komisja zapewnia podjęcie wszelkich innych niezbędnych kroków w celu sprawdzenia, czy finansowane działania są przeprowadzane prawidłowo i zgodnie z przepisami niniejszej decyzji i rozporządzenia finansowego.

Artykuł 13

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Komisja zapewnia, że podczas realizacji działań finansowanych w ramach niniejszej decyzji interesy finansowe Wspólnoty są chronione przez zastosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, przez skuteczny system kontroli, windykację nienależycie wypłaconych kwot oraz, w przypadku wykrycia nieprawidłowości, przez system skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar, zgodnie z rozporządzeniami (WE, Euratom) nr 2988/95, (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz (WE) nr 1073/1999.

2. W przypadku działań wspólnotowych finansowanych w ramach niniejszej decyzji do wszelkich naruszeń przepisów prawa wspólnotowego, w tym także do naruszeń zobowiązania umownego ustanowionego na podstawie programu, wynikających z działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, które poprzez nieuzasadnioną pozycję wydatków przynoszą lub mogłyby przynieść szkodę budżetowi ogólnemu Unii Europejskiej lub innym budżetom przez nią zarządzanym, stosuje się przepisy rozporządzeń (WE, Euratom) nr 2988/95 i (Euratom, WE) nr 2185/96.

3. Komisja zapewnia, że kwota pomocy finansowej przydzielona na dane działanie zostanie obniżona, zawieszona lub będzie podlegać windykacji, jeśli stwierdzi nieprawidłowości, w tym niezgodność z przepisami niniejszej decyzji lub decyzji indywidualnej lub z postanowieniami danego kontraktu lub umowy o przyznaniu wsparcia finansowego, lub też jeśli okaże się, że dane działanie zostało bez uprzedniej zgody Komisji zmienione w sposób sprzeczny z charakterem lub warunkami realizacji projektu.

4. Jeśli nie dotrzymano terminów lub jeśli stan realizacji danego działania uzasadnia jedynie część przydzielonego wsparcia finansowego, Komisja dba o to, by beneficjent został poproszony o przedstawienie uwag w określonym terminie. W przypadku gdy beneficjent nie udzieli satysfakcjonującej odpowiedzi, Komisja zastrzega sobie możliwość anulowania pozostałej części wsparcia finansowego i zażądania zwrotu już wypłaconych kwot.

5. Komisja zapewnia, aby wszelkie nienależycie wypłacone kwoty zostały jej zwrócone. Od kwot, które nie zostały

zwrócone w odpowiednim czasie, naliczane są odsetki zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu finansowym.

Artykuł 14

Ocena

1. Program jest regularnie monitorowany w celu obserwowania postępów w realizacji prowadzonych w jego ramach działań.

2. Komisja zapewnia regularną, niezależną i zewnętrzną ocenę programu.

3. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie:

- a) coroczną prezentację dotyczącą realizacji programu;
- b) okresowe sprawozdanie oceniające na temat uzyskanych wyników oraz aspektów jakościowych i ilościowych realizacji niniejszego programu – nie później niż dnia 31 marca 2010 r.;
- c) komunikat w sprawie kontynuacji programu – nie później niż dnia 31 grudnia 2010 r.;
- d) sprawozdanie z oceny *ex post* – nie później niż dnia 31 marca 2015 r.

Artykuł 15

Publikacja projektów

Komisja co roku publikuje wykaz działań finansowanych w ramach niniejszego programu wraz z krótkim opisem każdego projektu.

Artykuł 16

Skuteczność i zastosowanie

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2007 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lutego 2007 r.

W imieniu Rady

F.-W. STEINMEIER

Przewodniczący